

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-712-36(6)/18/MC

Warszawa, 29 sierpnia 2018 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 50/2018

Na podstawie art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 427 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na kontrolowanego obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nakłada na przedsiębiorcę TONSMEIER WSCHÓD SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Radomiu (ul. Wrocławska 3), obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **908,00 zł** (słownie: dziewięćset osiem złotych) – uwzględniającej VAT, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0453/18/8594.

Uzasadnienie

Pismem z 17 lipca 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji zakładowej w Radomiu, przy ul. Wrocławskiej 3, należącej do przedsiębiorcy TONSMEIER WSCHÓD SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Radomiu (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 11 kwietnia 2018 r. na ww. stacji, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 9290 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę

numer 0453/18/8594 i próbkę kontrolną numer 5152/18/8594 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 48/2018.

Następnie inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 12 kwietnia 2018 r. próbkę oleju napędowego nr 0453/18/8594 i próbkę kontrolną nr 5152/18/8594 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/46/2018.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (protokół z badań nr M/TA2/46/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0453/18/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł poniżej 8,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 24 kwietnia 2018 r., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 11 kwietnia 2018 r. o numerze 0453/18/8594, przekazali egzemplarz protokołu z badań o numerze M/TA2/46/18 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 5152/18/8594, pobranej w toku kontroli 11 kwietnia 2018 r.

Pismem z 30 kwietnia 2018 r., Przedsiębiorca złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 5152/18/8594, pobranej w toku kontroli 11 kwietnia 2018 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium PRZEMYSŁOWEGO INSTYTUTU MOTORYZACJI w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr PLN.074.18B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 5152/18/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 3 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 3,8 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 17 maja 2018 r., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki kontrolnej oleju napędowego pobranego 11 kwietnia 2018 r. o

numerze 5152/18/8594 oraz przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze PLN.074.18B.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 25 lipca 2018 r., powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z 6 sierpnia 2018 r. odniosła się do przeprowadzonej kontroli zarzucając inspektorom WIIH w Warszawie nieprawidłowe pobranie próbek oleju napędowego na stacji zakładowej w Radomiu z uwagi na pobranie próbek tylko z dystrybutora, a nie ze zbiornika i tym samym uzyskanie niemiarodajnych wyników badań oraz wniosła o umorzenie wszczętego postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca TONSMEIER WSCHÓD SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Radomiu, wprowadził do obrotu olej napędowy niespełniający wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, wydanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 427 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach

zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (protokół z badań nr M/TA2/46/18), Prezes UOKiK stwierdził, że pobrany do badań 11 kwietnia 2018 r. olej napędowy (o numerze próbki 0453/18/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 3 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 8,4 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Ponadto, należy zauważyć, że niewłaściwą jakość oleju napędowego pobranego do badań 11 kwietnia 2018 r. potwierdziły również badania próbki kontrolnej (o numerze 5152/18/8594) przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium PRZEMYSŁOWEGO INSTYTUTU MOTORYZACJI w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr PLN.074.18B), które wykazały zaniżony parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 3,8 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania oleju napędowego, pobranego 11 kwietnia 2018 r., (zarówno próbki, jak i próbki kontrolnej), wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 3 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną.

Odnosząc się do treści pisma z 6 sierpnia 2018 r. w zakresie dotyczącym pobrania próbek bezpośrednio z dystrybutora (odmierzacza), nie zaś ze zbiornika znajdującego się na kontrolowanej stacji zakładowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania

próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą opracowano przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Procedura pobrania próbek oleju napędowego na zakładowej stacji paliw w Radomiu została dokładnie opisana w protokołach pobrania próbek paliw nr 48/2018 z 11 kwietnia 2018 r., a Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła żadnych uwag ani zastrzeżeń do sposobu pobrania próbek. Ponadto, podpisując protokoły pobrania próbek, bez zastrzeżeń, Strona potwierdziła, iż zapoznała się ze sposobem pobrania próbek i opisem czynności znajdujących się w protokole pobrania próbek.

Powyższe fakty nie pozostawiają wątpliwości, iż w toku kontroli 11 kwietnia 2018 r., próbki oleju napędowego zostały pobrane, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Pozostaje zatem kwestia, czy pobranie powinno nastąpić z dystrybutora (odmierzacza), czy też jak sugeruje Strona – ze zbiornika. W tym miejscu wypada zauważyć, iż omawiane rozporządzenie wskazuje dwa sposoby poboru próbek paliw, a mianowicie z urządzenia służącego do dystrybucji (odmierzacza) oraz ze zbiornika. O sposobie poboru rozstrzygać będzie cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1, który stanowi, iż paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, które na stacji zakładowej tankowane są przy wykorzystaniu dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby paliwo do samochodu zostało zatankowane bezpośrednio ze zbiornika. Innymi słowy, zasadą jest, że na stacjach zakładowych oraz stacjach paliw próbki pobierane są z dystrybutora (odmierzacza), zaś w hurtowniach ze zbiornika.

Kwestie te wyjaśniają również przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 16 ust. 4 tejże ustawy, inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa. Z kolei w art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawodawca określa, że stacja zakładowa – to zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych, a w pkt 38 określa definicję dystrybutora jako odmierzacza paliw będącego instalacją pomiarową, przeznaczoną do tankowania paliw na stacjach paliwowych i

zakładowych. Tak więc ustawodawca wprost określił, że na stacjach zakładowych tankowanie może odbywać się tylko poprzez dystrybutor jako instalację pomiarową zatankowanego (pobranego) paliwa. Inspektorzy pobierają więc próbki paliw w taki sposób, w jaki paliwo tankowane jest na stacjach zakładowych. Dlatego też przeciwdziałając wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań (zakaz określony w art. 7 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) próbki należy pobierać z dystrybutorów. Zbiorniki paliw instalowane na stacjach paliw nie są przystosowane do bezpośredniego poboru paliw, często są zabezpieczone przed ingerencją osób trzecich, a próba pobrania paliwa na stacji zakładowej ze zbiornika wiązałaby się z naruszeniem jego zabezpieczenia, rozhermetyzowaniem oraz koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa inspektorom pobierającym i personelowi (w czasie pobierania próbek stacja jest czynna poza wyłączonym stanowiskiem przy którym pobierane jest paliwo). Jeżeli na stacjach, na których są techniczne możliwości do pobrania próbek ze zbiorników, próbki paliw byłyby pobierane również ze zbiornika, a na innych (na których nie ma takich możliwości) tylko z dystrybutora dochodziłoby do nierównego traktowania podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przez organy kontroli.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie w trakcie kontroli 11 kwietnia 2018 r. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała w stosunku do próbki kontrolnej pobranej 11 kwietnia 2018 r. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania trzeciej próbki paliwa do badania (np. ze zbiornika na stacji paliw) poza próbką i próbką kontrolną pobranymi w toku kontroli z dystrybutora.

W kontekście powyższego, zarzuty Przedsiębiorcy dotyczące niepobrania próbek ze zbiornika znajdującego się na kontrolowanej stacji, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu konstrukcji dystrybutora na różnice pomiędzy jakością paliwa pobieranego z dystrybutora (odmierzacza), a paliwa pobieranego ze zbiornika, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż w trakcie kontroli przeprowadzonej 11 kwietnia 2018 r. na zakładowej stacji paliw w Radomiu, przy ul. Wrocławskiej 3 próbki oleju

napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego tankowane są pojazdy Strony. Istota zaś regulacji zawartych w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ma na celu ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, które na stacji zakładowej tankowane są przy wykorzystaniu dystrybutora. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw wydawanych przez dystrybutor. Pojazdy tankowane są bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez Stronę konstrukcja dystrybutora nie może uzasadniać wprowadzania do obrotu paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek stosowania w prowadzonej działalności właściwej infrastruktury, czyli takich rozwiązań konstrukcyjnych odmierzacza i zbiornika, aby paliwo wydawane z odmierzacza paliw na stacji zakładowej spełniało wymagania jakościowe. Sugestie Strony, iż pogorszenie jakości paliwa może być uwarunkowane działaniem czynników zewnętrznych związanych z budową dystrybutora nie ma wpływu na uznanie, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach. Dlatego też uzasadnione jest aby zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosować do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Odnosząc się do załączonego do pisma Strony z 6 sierpnia 2018 r. sprawozdania z badań próbki pobranej bezpośrednio z cysterny 28 czerwca 2018 r. (nr (...)) z wynikami badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez (...) na zlecenie Strony należy zauważyć, iż nie może być on brany pod uwagę przy podjęciu rozstrzygnięcia w sprawie. Należy bowiem wskazać, że przedmiotem kontroli jakości nie są paliwa dostarczane na stację paliw Przedsiębiorcy lecz paliwo gromadzone w stacji zakładowej. Sam zaś wynik badania paliwa w cysternie nie potwierdza, iż paliwo zgromadzone w zbiorniku spełnia wymagania jakościowe.

W świetle powyższego należy uznać, że dystrybuowany przy wykorzystaniu dystrybutora na zakładowej stacji paliw w Radomiu olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 3 rozporządzenia. Zatem zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej jest zobowiązany do skierowania do odpowiednich organów zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Biorąc powyższe pod uwagę należy również stwierdzić, że wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na Stronę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest w pełni zasadne.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający w drodze decyzji, nakłada na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badania jednoznacznie jednak wykazały, iż także próbka kontrolna o numerze 5152/18/8594 nie spełnia wymagań jakościowych.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nakłada na przedsiębiorcę TONSMEIER WSCHÓD SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Radomiu, obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego nr 0453/17/8594, w wysokości 908,00 zł (uwzględniającej VAT).

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury VAT nr 104/04/18 wystawionej 7 maja 2018 r. przez Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Krakowie, za badania próbek paliw ciekłych oraz załącznika do tej faktury (poz. nr 70, próbka nr 0453/18/8594) - w wysokości 908,00 zł (uwzględniającej VAT).

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja

podatkowa (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 800 z późn. zm.), oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy złożyć w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub przesłać na adres: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

Jednakże jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na niniejszą decyzję. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od

opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Jednocześnie w trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, niniejsza decyzja staje się ostateczna i prawomocna oraz podlega wykonaniu. W przypadku złożenia takiego oświadczenia, stronie nie przysługuje prawo do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy ani skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 5 § 2 pkt 4, art. 127 § 3, art. 127a, art. 129 § 2, art. 130 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.); art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2017 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r., poz. 798); art. 52 § 3, art. 231, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1302); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska

Otrzymuje:

TONSMEIER WSCHÓD
SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
ul. Wrocławska 3
26-600 Radom